

Motion till riksdagen

1985/86:T425

Margareta Persson (s)

Handikappanpassning av tågen

I över ett decennium har handikappanpassningen av tåg och järnvägsstationer diskuterats livligt. Riksdagen beslöt om en handikappanpassning av kollektivtrafiken 1979. Denna handikappanpassning av allmänna färdmedel och terminaler skulle ske successivt under en tioårsperiod. Under dessa sju år har föreskrifter bl. a. meddelats från transportrådet i olika frågor.

Under samma period har riksfärdtjänsten utvecklats kraftigt. Från början trodde man att en stor del av riksfärdtjänstresorna skulle kunna ske via tågresor, men utvecklingen har visat att handikappade i mycket liten utsträckning kan använda tågen, helt enkelt därför att handikappanpassningen och servicen på tågen är så dålig.

Riksfärdtjänstens utveckling är bl. a. ett konkret bevis på att handikappanpassningen av tågtrafiken har skett mycket långsamt. trots att riksdagen vid flera tillfällen påpekat angelägenheten av en förbättring.

Det behöver nu upprättas en tidsplan för hur handikappanpassningen skall gå till under de år som återstår av den tidsperiod riksdagen tidigare fattat beslut om. Svårigheten att kliva av och på tåg är något som drabbar alla människor någon gång i livet. Det är därför en synnerligen angelägen fråga för många människor att det blir lätt att gå ombord på tågen.

I propositionen framhålls: "Vid sidan av snabbtågsprojektet tillmäter jag också utvecklingen mot högre hastigheter för konventionella lokdragna tåg mycket stor betydelse." Om tågens insteg förbättrades, så skulle av- och påstigning kunna ske betydligt snabbare. Det betyder att utvecklingen av högre hastigheter lika väl skulle kunna ske kring instegens utformning som att enbart koncentrera sig på hur höjningen av den tillåtna hastigheten kan ske.

Det är av yttersta vikt att samhällets medborgare kan färdas med våra tåg. När tekniska och ekonomiska möjligheter föreligger för en förbättring av tågen och dess kapacitet, så måste en handikappanpassning ges högsta prioritet.

I årets budgetproposition, bil. 8, under punkten 14, understryks att en handikappanpassning av färdmedlen är angelägen, bl. a. genom att behovet av riksfärdtjänst då kommer att minska. Men detta uttalande om betydelsen av en handikappanpassning av tågen återfinns inte i avsnittet D, SJ-koncernen. Där framhävs visserligen att "— SJ:s satsning i persontrafiken på nya tagprodukter speciellt anpassade för olika resandekategoriers behov fortsätter." Men sedan ger man endast exempel på utbyggnad av förortståg, snabbtåg och högre hastigheter för konventionella lokdragna tåg. Den

viktiga handikappanpassningen nämns inte med ett ord.

Mot. 1985/86

Det är synnerligen allvarligt om den förnyelse av järnvägstrafiken som nu pågår inte inbegriper en rejäl handikappanpassning. Så länge som istegen på tågen inte fungerar för människor med olika funktionsnedsättningar, så länge kan vi inte tala om någon handikappanpassning av tågen.

T425

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att handikappanpassning av tågen måste ges högsta prioritet vid en utveckling av tågens kapacitet,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att en tidsplan upprättas för handikappanpassning av tågen.

Stockholm den 27 januari 1986

Margareta Persson (s)